

er foretaget paa Grundlag af de Forhandlinger, der har fundet Sted med disse Ministerier, er optaget i nærværende Lovforslag.

Lovforslaget beskæftiger sig for det første med, hvilke Luftfartøjer der maa benyttes indenfor dansk Land- og Søomraade, dernæst med Registreringen af disse og de Fordringer, der paa forskellig Maade maa stilles til dem, for at de kan blive registreret her i Landet. Endvidere beskæftiger Lovforslaget sig med Bemanding af Luftfartøjer og de Regler, der maa opstilles med Hensyn til selve Luftfarten. Endelig er der optaget Bestemmelser om Erstatningspligt for Skade, der finder Sted ved Benyttelse af Luftfartøjer, og om Fremskaffelsen af Landingspladser for Fartøjerne, en Bestemmelse, som muligvis kan faa Betydning i kommende Tider — det afhænger selvfølgelig i høj Grad af, hvilken Udvikling Luftfarten undergaar.

Idet jeg i øvrigt henviser til de udførlige Motiver, der ledsagede Lovforslaget, som det i sin Tid blev fremsat for Folketinget, skal jeg kun tilføje en enkelt Bemærkning. Under Behandlingen i Folketinget er Lovforslaget kun undergaaet en væsentlig Ændring, der angaar Forsikringspligten. I det oprindelige Lovforslag var det overladt Ministeren for offentlige Arbejder at træffe Afgørelse om, hvorvidt Forsikringspligt skulde være til Stede for Luftfartøjers Vedkommende — Erstatningspligt er selvfølgelig til Stede i alle Tilfælde. Ministeriet havde taget den Stilling, fordi der ikke i de Lande, som der er sluttet Overenskomster med, eller i de Lande, der er forhandlet med, er fastsat en saadan Forsikringspligt, og man mente, at det vilde vanskeliggøre eventuelle Overenskomster med vedkommende Lande, at Forsikringspligten var optaget i den danske Lov. Imidlertid har man fra Folketingsudvalgets Side aldeles afgørende holdt fast paa, at man allerede nu vilde have Forsikringspligten indført i Loven. Bestemmelsen derom er da optaget i Lovforslaget — den findes i § 39 —, og selv om jeg mener, at det maaske kan volde os nogen Vanskelighed ved fremtidige Forhandlinger med andre Lande om Overenskomster om Regler for Luftfarten, anser jeg det dog for saa vigtigt at faa Lovforslaget som Helhed gennemført, at jeg har kunnet give min Tilslutning til denne reelle og de deraf følgende redaktionelle Ændringer i Lovforslaget. — Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Thomas Larsen: Den første Gang man tager det foreliggende Lovforslag i Haanden, forundres man maaske lidt over dets noget voluminøse Omfang. Lovforslaget bestaar jo af ikke mindre end 50 Paragraffer og af omtrent lige saa mange reglementariske Bestemmelser, og man har en Følelse af, at Lovforslaget i saa Henseende er noget forud for den Udvikling, Luftfarten har faaet herhjemme, da der ikke, navnlig i postal Henseende, er foretaget mere end nogle ganske faa Forsøg, som ikke synes at kunne foranledige et saa omfattende Lovforslag. Ved at læse de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, faar man imidlertid Oplysning om, at det er Frugten af en Kommissions Arbejde, at Kommissionen har taget Sigte paa en fælles nordisk Luftfartskonvention, saaledes som omtalt af den højtærede Minister, og at Lovforslaget er bygget over og holdt nær op til den internationale Konventions Tekst. Lovforslaget er saaledes til Dels bygget over Forholdene i andre Lande, hvor Luftfarten er adskillig mere udviklet end herhjemme, hvilket forklarer, at Lovforslaget indeholder den Mængde af Enkeltheder, som Tilføjet er. I Overensstemmelse med Kommissionens Tanke er der jo senere afsluttet Luftfartskonventioner mellem de tre nordiske Lande. Overenskomsterne er afsluttet parvis, og man mener, de i en nær Fremtid ogsaa vil komme til at omfatte Danmark og Finland. At denne Lov saaledes bliver et Led i den fælles nordiske Lovgivning, kan kun anerkendes, og denne Betragtning har ogsaa gjort sig stærkt gældende under Lovforslagets Behandling i det høje Folketing. I den Betænkning, som Folketingsudvalget har afgivet, anbefaler man saa vidt muligt ensartede Lovbestemmelser angaaende Luftfarten i de nordiske Lande.

At gennemgaa alle Lovforslagets mange Kapitler og Paragraffer vil vist være ganske unødvendigt, saa meget mere som de Bestemmelser, Lovforslaget indeholder, alle sammen er Bestemmelser af praktisk Art vedrørende det omhandlede Omraade. Der indeholdes i dette Lovforslag ikke saadanne principielle Bestemmelser, der kan give Anledning til forskellig Opfattelse eller til Diskussion. Derfor forekommer det mig, at uagtet ogsaa dette Lovforslag er kommet meget sent til Landstinget, vil der ikke være noget som helst i Vejen for at gennemføre det i denne Rigsdagssamling, tilmed da det har vundet enstemmig Tilslutning i det andet høje Ting.

Den Bestemmelse, som Folketinget